

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 619 / 04.04.2012
DATA 05.04.2012

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, republicată*, inițiată de domnul deputat Mihai Surpățeanu din Grupul parlamentar al PD-L (Bp. 702/2011).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare amendarea unor prevederi ale *Legii nr.295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se, în principal, următoarele:

- eliminarea excepției de la interdicția depunerii armelor în cazul *instituțiilor publice, mijloacelor de transport naval ori aerian, ori în alte locuri stabilite prin lege* (art. 57 alin. (7)¹);
- înlocuirea sintagmei „*portul armei*” cu noțiunile de *a deține*, respectiv, *a utiliza o armă*;

---

¹ (7) Armele prevăzute la alin. (1) nu pot fi înstrăinate, încredințate sau împrumutate de către posesorii acestora, cu excepția cazului în care acestea sunt depuse la structura de poliție competentă, la personalul abilitat prin lege să păstreze și să asigure securitatea temporară a armelor, *la intrarea în instituțiile publice, în mijloacele de transport naval ori aerian, precum și în alte locuri stabilite prin lege* sau la armurieri și intermediari, în vederea depozitării ori înstrăinării.

- instituirea interdicției privind „*utilizarea armelor neletale, destinate pentru autoapărare*”, în afara domiciliului, reședinței sau proprietății private a deținătorului legal (art. 63 alin. (2)¹).

II. Observații și propuneri

1. Prin propunerea de modificare a **alin. (7)** al **art. 57** sunt eliminate, practic excepțiile de la interdicția depunerii armelor în cazul *instituțiilor publice, mijloacelor de transport naval ori aerian, ori în alte locuri stabilite prin lege*. Atragem atenția că, în opinia noastră, deși se propune eliminarea depunerii armelor în cazul instituțiilor publice, mijloacelor de transport naval ori aerian sau în alte locuri stabilite de lege, personalul care asigură paza instituțiilor publice, precum și cel care deservește mijloacele de transport naval ori aerian va rămâne în continuare competent să primească aceste arme, sintagma cuprinsă la alin. (7) „*personalul abilitat prin lege să păstreze și să asigure securitatea temporară a armelor*”, incluzând și categoriile de personal a căror eliminare se propune. În aceste condiții este neclar dacă inițiatorii au urmărit eliminarea acestei categorii de deținători temporari ai armelor deținute legal sau s-a dorit doar o clarificare a normei existente.

2. În ceea ce privește propunerea de modificare a **art. 63**, apreciem că textul actual este mai previzibil, fiind de natură să asigure o protecție adecvată valorilor sociale incidente.

Astfel, în mod corect interdicția actuală vizează *portul* de arme în anumite locuri prevăzute de lege și fără a avea documentul care atestă dreptul de port și folosire, și nu *utilizarea* lor. Utilizarea armelor neletale este reglementată de art. 64 din lege.

---

¹ ART. 63 Portul armelor neletale destinate pentru autoapărare

(1) Persoanele prevăzute la art. 57 alin. (1) au dreptul să poarte asupra lor doar o singură armă neletală destinată pentru autoapărare, dintre cele procurate în mod legal.

(2) Este interzis **portul** armelor neletale, destinate pentru autoapărare, în următoarele condiții:

a) în locuri aglomerate, stadioane, săli de spectacol și adunări publice, precum și în alte locuri în care folosirea acestor arme este interzisă prin lege;

b) dacă deținătorul se află sub influența băuturilor alcoolice, produselor sau substanțelor stupefiante, a medicamentelor cu efecte similare acestora ori în stare avansată de oboseală sau suferă de afecțiuni temporare, de natură să genereze o stare de pericol în condițiile în care poartă arma asupra sa;

c) neînsoțite de documentul care atestă dreptul de port și folosire.

Mai mult, în prezent, este interzis portul de arme neletale în alte condiții decât cele legale, or prin propunerea legislativă se dorește introducerea interdicției utilizării acestor arme, ceea ce ar presupune, în mod greșit, permisiunea portului acestui tip de arme.

Este evident că o astfel de propunere contrazice scopul propunerii legislative (*interzicerea portului și utilizării de arme neletale de autoapărare în spațiul public*), din moment ce interdicția vizează *utilizarea*, nu și *portul* unor astfel de arme.

Nici propunerea de modificare a **lit. a) a art. 63 alin. (2)** din lege nu poate fi susținută, deoarece ar lipsi de efect deținerea unor astfel de arme, având în vedere rolul lor de autoapărare și faptul că nevoia folosirii, în mod legal, a unei astfel de arme nu apare în mod necesar în domiciliul, reședința ori altă proprietate privată a deținătorului legal. De asemenea, nu este reglementat dreptul de a purta (și, eventual, de a folosi) arma într-o locuință, încăpere, dependință sau loc împrejmuit ori delimitat prin semne de marcare, dar care nu sunt proprietatea ori în care nu are reședința deținătorul legal al armei.

Interdicția trebuie să vizeze portul (și nu numai utilizarea) unor astfel de arme în locuri aglomerate, stadioane, săli de spectacol și adunări publice, precum și în alte locuri în care folosirea acestor arme este interzisă prin lege, și nu în orice alte locuri în afară de domiciliu ori reședință.

Tot cu privire la intervenția legislativă asupra dispozițiilor art. 63, menționăm și faptul că în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 295/2004 „**Dreptul de procurare, de deținere sau, după caz, de port și folosire a armelor neletale supuse autorizării se dobândește de la data emiterii de către autoritățile competente a autorizației de procurare a armei și, după caz, a permisului de armă.**”

De asemenea, conform prevederilor art. 23 alin. (2) și (3) din același act normativ, „*dreptul de deținere a armei se poate acorda numai pentru armele de vânătoare, de tir, de colecție sau de autoapărare și conferă titularului posibilitatea de a păstra arma la domiciliul sau reședința înscrisă în documentul de identitate*”, iar „*dreptul de a purta și folosi arme se poate acorda numai pentru armele de apărare și pază, de vânătoare și de tir și conferă titularului posibilitatea de a purta asupra sa arma și de a o folosi în scopul pentru care a fost autorizată procurarea acesteia, precum și în caz de legitimă apărare sau stare de necesitate*”.

Or, în condițiile în care propunerea legislativă vizează eliminarea conceptului de „*drept de port și folosire a armelor neletale supuse*

autorizării”, apreciem că propunerile de modificare ale art. 57, art. 63 și ale art. 64 din lege sunt insuficiente și, totodată, intră în contradicție atât cu prevederile legale menționate anterior, cât și cu cele ale art. 57 alin. (2), art.58 alin. (1) și art. 59, așa cum acestea sunt prevăzute de forma în vigoare a Legii nr. 295/2004.

3. Cu privire la amendarea propusă pentru **art. 64 alin. (1)**, analizând propunerile formulate, se remarcă lipsa de coerență a propunerilor de modificare a art. 63 alin. (2) și art. 64 alin. (1), fiind reglementate atât cazurile în care este interzis uzul acestor arme (deci, *per a contrario*, în celelalte situații fiind permisă utilizarea acestora), cât și cazurile în care uzul acestora este permis (deci, *per a contrario*, în celelalte situații fiind interzisă utilizarea acestora), fără, însă, a exista o corelare între ipotezele cuprinse în aceste articole. Remarcăm faptul că, reglementarea actuală, în mod just, stabilește interdicția de a purta arme neletale în art. 63 și reglementează modul de utilizare a acestora în art. 64, realizându-se, astfel, cuvenita diferențiere între portul și uzul de arme.

De asemenea, modificarea vorbește numai de titularii dreptului de a folosi arme neletale, fără a mai menține și condiția dreptului de a purta aceste arme.

Mai mult decât atât, completarea propusă prin art. 64, care permite folosirea acestor arme pentru legitimă apărare ori stare de necesitate numai în perimetrul domiciliului, reședinței sau proprietății private, înlătură efectele legitimei apărări care, potrivit prevederilor art. 44 din Codul penal, se aplică în situația în care fapta este săvârșită pentru a înlătura un atac material, direct, imediat și injust, îndreptat împotriva sa, a altuia sau împotriva unui interes obștesc și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul obștesc.

Se prezumă că este în legitimă apărare și acela care săvârșește fapta pentru a respinge pătrunderea fără drept a unei persoane prin violență, viclenie, efracție sau prin alte asemenea mijloace, într-o locuință, încăpere, dependință sau loc împrejmuit ori delimitat prin semne de marcare.

Aceeași este situația și în cazul stării de necesitate (*art. 45 din Codul penal*), deținătorul unei arme neletale fiind constrâns să acționeze în stare de necesitate ori de legitimă apărare numai în perimetrul domiciliului, reședinței sau proprietății private.

Concluzionând față de modificările propuse la art. 63 și art. 64 din lege, apreciem că acestea sunt neclare, încalcă posibilitatea legală oferită unei

persoane de a acționa în stare de legitimă apărare ori în stare de necesitate, restrângând aplicabilitatea acestor instituții în materia uzului de arme neletale numai la domiciliul, reședință sau proprietate privată, creându-se, totodată, o confuzie cu privire la uzul armelor neletale (fiind reglementate atât cazurile în care este interzis uzul acestor arme, cât și cazurile în care uzul acestora este permis).

4. În ceea ce privește propunerea de modificare a **art. 129 pct. 29** din lege, având în vedere faptul că nu suntem de acord cu modificarea art. 63, nu poate fi acceptată nici această modificare.

În plus, se impune a fi evidențiat faptul că, potrivit textului propus la art. 129 din lege, utilizarea armelor neletale, destinate pentru autoapărare, în afara domiciliului, reședinței sau proprietății private a deținătorului legal constituie contravenție, deși art. 135 din lege prevede că „uzul de armă neletală din categoria celor supuse autorizării, fără drept, constituie infracțiune”.

5. De asemenea, semnalăm faptul că, în practică, pot exista situații în care folosirea armamentului deținut legal „în perimetrul domiciliului, reședinței sau proprietății private” nu împiedică producerea unor efecte și în spațiul public, context în care apreciem că soluția propusă de inițiator rămâne fără finalitatea exprimată în *Expunerea de motive* a inițiativei legislative în discuție.

6. Totodată, precizăm că la elaborarea propunerii legislative în discuție inițiatorul nu a avut în vedere situația cetățenilor străini ce tranzitează teritoriul național, care nu au domiciliu, reședință sau proprietate privată în România, sunt posesori legali ai acestor categorii de arme, au îndeplinit toate cerințele impuse în sensul autorizării sau notificării autorităților și care vor purta armamentul asupra lor.

7. Menționăm și faptul că prin *Legea nr. 117/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 295/2004*, regimul juridic al armelor neletale a fost înăsprit atât prin introducerea armelor cu gaze iritant lacrimogene în categoria armelor neletale supuse autorizării, cât și prin instituirea unor condiții mai restrictive privind procurarea și deținerea acestora, similare celor aplicabile armelor letale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Mihai - Răzvan UNGUREANU

Domnului senator **Vasile BLAGA**

Președintele Senatului